

Forfatter: Andersen, H. C.

Titel: Udrag fra Skyggebilleder

Citation: Andersen, H. C.: "Skyggebilleder af en Reise til Harzen, det sachsiske Schweitz etc. etc., i Sommeren 1831", i Andersen, H. C.: *Skyggebilleder af en Reise til Harzen, det sachsiske Schweitz etc. etc., i Sommeren 1831*, udg. af Johan de Mylius, Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, i samarbejde med Nyt Dansk Litteraturselskab, 1986, s. 19. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-andersen01val-shoot-idm139649682962480/facsimile.pdf> (tilgået 19. januar 2022)

Anvendt udgave: Skyggebilleder af en Reise til Harzen, det sachsiske Schweitz etc. etc., i Sommeren 1831

Ophavsret Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen.](#)

ner eller Skuur i dette Chaos, var malet grøn, og her sad en tyk Madamme ved Theebordet, og nød den skønne Natur.

Hvor lys og luftig er ikke *Peer Madsens Gang* i *Kjøbenhavn*, mod disse! denne vilde i *Hamborg* blive nobiliteret til en meget anseelig Gade.

Vil man ellers her om Sommeren undgaae Menneskevrimlen, som man næsten træffer overalt, vil man slaae sig fra Verden, saa maa man gaae i Theatret, her finder man ikke mange; langt fra hinanden sidde de blege Eneboere i de store Loger.

Huset er stort og prægtigt, fire Etager og et Parterre, hvis Gang bag om Bænkene er saa bred at der godt kunne danses Galopade. Hele det Indvendige er hvidt med Forgyldning, der oplyses af en brilliant Lysekroner. Man spillede »*Der Freischütz*«. Decorationerne vare fortræffelige og især stod Ulvesælget, med Hiensyn til Maskinerie og Arrangement, over vort her hjemme. Det var et dybt Klippesvæg, hvor Maanen skinnede ned, og de røde Lygtemænd hoppede i deres magiske Runddands. Flammer sloge op af Jorden, og den vilde Jæger, et Lufttransparent, en Gruppe af Skyer, der dannede sig til disse vilde Skikkelser, foer over Scenen. Mindre heldig var en stor Drage, der viste sig og spyede Ild i det den foer bort. Jeg kom til at tænke paa *Ulyses von Ithaca*. Ved Actens Slutning steeg ikke den levende Samiel frem af Dybet, nei en frygtelig Kjæmpeskikkelse, der udfyldte hele Scenen, han greb med sin uhyre Haand *Max* og *Casper*, der laae livløse paa Gulvet, medens det Hele var effectfuld oplyst med en stærk, rød Ild. Ellers var *Samiel* her, slet ikke godt costumeret, han saae ud som en rød Husar. En Demoiselle *Gned* gav Gjæsterolle, som *Agathe*, hun sang smukt, havde vist megen Skole, men skabede sig hver Gang der blev klappet. Mit danske Øie og Øre var ikke vandt til denne tyske Sædvane endnu, siden saae og horte jeg det overalt. Hver Gang der blev applauderet neiede hun; noget, der maa rive enhver ud af Illusionen. Efter den store Arie med Lommetørklædet, der her blev svinget med megen beregnet Ynde, og hun vilde kaste sig i Armene paa *Max*, klappede man, hvorfor hun gjorde en Bevægelse frem, neiede og kastede sig saa i Armene paa den stakkels Elsker, der havde et heelt Publicum mellem sig og den Elskedes Følelser.

Kunst er det Modsatte af Natur, men derfor er Kunst ikke Unatur,